

ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, ΚΥΚΑΙΩΝ

Συνδρομή προκληρωτέα,
Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους καθ' ἔξα-
μηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Obstat aliis aliud (Ovid:)

Τιμὴ καταχωρίσσεως ἡ γραμμὴ ὁδός.
παλαιῶν Θ.

Αἱ συνδρομαι γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὴν
βιβλιοπωλεῖον Π. Πολάνη.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς «Ἀποθήκης του
Διαβόλου».

ΤΟΜ. Β'.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 15 Ἀπριλίου 1860.

ΑΡΙΘ. 13.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ.

Ἐνθαρρύθμέντες ἐκ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἵς
παρ' Ὅμῳ ἀναξίως καὶ παρ' ἐλπίδα ἐτύχομεν,
προσβαίνομεν ἥδη μὲ τόλμην εἰς τὸ δεύτερον βῆ-
μα τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ φίψοινδύνου βίου,
εὐελπιζόμενοι ὅτι ἡ ἀνοχὴ καὶ συμπάθεια, ἢν μέ-
χρι τοῦδε μᾶς ἐπεδείχατε, οὐχὶ μόνον δὲν ἐξηγη-
ταῆτε κατὰ τοὺς παρελθόντας ἐξ μῆνας, ἀλλ'
ὅτι θὰ ἔξακολουθήσει αὐξάνουσα καὶ γενικευο-
μένη κατὰ λόγον τῶν πολυειδῶν καὶ ἀπειργά-
πτων προσκομιμάτων, ἄτινα ὡς μηδὲν ἀναλογι-
σάμενοι, μετὰ διαβολικοῦ ἀλγθῶς εἰπεῖν πείσμα-
τος ὑπερέβημεν ἵνα καὶ πάλιν αὖθις, τὴν ἀσθενῆ
ναὶ μὲν πλὴν εἰλικρινῆ φωνήν μας, μέχρις διών
ἀφιῶμεν.

Οἱ δεξόμενοι τὸ παρόν φύλλον θεωροῦνται
συνδρομηταὶ δι' ὅλην τὴν ἔξαμηνίαν ἢτις λήξει
εἰς τὸν ἀριθ. 24.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Σεισμός! . . . πετιῶμαι
ἀπὸ τὴν κλίνη·
Πίπανε νύχτα,
Κ' ἦταν γαλήνη·
Στάχωμαι αὐτοτίζομαι,
Δὲν ἀγροικῶ,
Καὶ πίστω πάλε
Νὰ κοιμηθῶ.
Πλευρὴ γυρίζω,
Κ' ἀποκοιμιζομαι,
Κ' ὡς καὶ στὸν ὄπνιον μου
Τὸ συλλογιώμας·

Κι' ὡς καὶ στὸν ὄπνιο μου,

Καὶ στὸν ὄπνιο μου

Τρέμω καὶ πιάνω

Τὸ φυλαχτό μου.

Ἔταν χαράματα . . .

Βροντὴ μεγάλη!

Ευπνάω πετιῶμαι,

Μ' ἐπιλασσε ζάλη·

Τρέχω κι' ἀνοίγω

Κυττάω ναϊδῶ . . .

Ἐξαίσιο πρᾶμά με

Καὶ φοβερό!

Ἀστραφτε ἕκαγονταν

Η' Ἀνατολὴ·

Αἴμψι παράξενη

Καὶ μυτική!

Ἐπεισα προῦμητα·

Ο νοῦς μου ἐξίστη . . .

Ολα εἰνε ψέμματα

Χριστὸς ἀνέστη.

ΘΡΗΝΟΙ ΧΩΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποπεριτωθῆναι τὰς ἐκλογής
τῶν Ἐγγυών Συμβούλων, καὶ καταψήφισθῆναι τοὺς
ὑποψηφίους, οὓς παρέβησαν, παντεῖς θέντες καὶ
δωρεὰν ἀνεπιφράστη, εκαλυπτεῖς ωραῖας οὐρανούς,
Διά θεολογίας καὶ θρηνίσεων τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ¹
Κερατίλλην καὶ εἰπάτην:

ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθιτε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη
Ρίζοσπαστῶν; . . . Ἐγενήθη ὡς χώρα πεπληθυμμένη ἐν
ῥάδιουργίαις! . . . ἅρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φέρον·

ΒΗΘ. Ινατί δ θέος μου, τὸν λαόν σου τὸν ἐκλεκτὸν, ἐιύφλωσας τύχον ξενοκρατείας; Ινατί ἐπέβαλον ἐφ' ήμων καὶ ἐπὶ τῶν τραχύλων ἡμῶν ζυγοὺς Καρουσιανῶν!. Ζυγούς Ευδικενῶν;;.

ΓΗΜΕΛ. Συνέκλασας ἐν δρυγῇ θυμοῦ σου Κύριε, πᾶν κέρχες ἔθνησμον, ἀπέστρεψας εἰς τὰ ὅχι δεξιάς αὐτῶν, καὶ ἐπιτρύπθησαν αἱ κάλπαι ἀναισχυντίας καὶ προδοσίας;. καὶ ἀνῆψῃς ἐν Ομαλῷ καὶ Ἐρυσο-Πυλάροις ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέρρεγεν πάντα τὰ Ναῖ!..

ΔΑΛΕΘ. Τιο! πατρίδος οἱ τί μοι αἱ ἐπηρμέναι ἐν ἑθνισμῷ, πῶ; ἐλογίσθησαν εἰς ἄγγεια ἀκάθαρτα ἔργα χειρῶν Κεραμέως;;.

ΠΙ. Οἱ ἑαυτούντες τὰς τρυφὰς ἥφαντίσθησαν ἐν ταῖς ἐκλογζίς; αἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων περιεβάλοντο κοπρίας!..

ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύθη ἡ ἀνομία καὶ ἀναισχυντία Καρουσιανῶν καὶ Ευδικενῶν ὑπὲρ ἀνομίας καὶ ἀναισχυτίας Σοδώμων, τῆς κατεστραμμένης ὡς περ σπουδῆ.. καὶ οὐκ ἐπόνεσαν αὐτῶν χεῖρες μιαφόνοι!.

ΖΑΙΝ. Καὶ σε ἄνδρα, βλέποντα πτωχείαν, ἐν δρυβῷ θυμοῦ αὐτοῦ ὡργίσθη ἐπὶ σὲ Κύριος!. καὶ γάρ παρέλαβόν σε κόλακες καὶ παράσιτοι, καὶ ἀπήγαγόν σε εἰς σκότος καὶ οὐ φῶ;. Πλὴν ἐν σοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ δ Κύριος δλην τὴν ἡμέραν!. ἐπαλαώσε σάρκα σου καὶ δέρμα σου καὶ δετὰ σου συνέτριψεν!.

ΠΙΘ. Κεφαλληνία! Κεφαλληνία! ἐξ ἀμαρτιῶν Καρουσιανῶν καὶ χριμάτων Ευδικενῶν, τῶν καταψηφισάντων τὰ τέκνα σου θανάτῳ δουλείας ἀποθανῇ καὶ οὐκ εστι δ σώσων σε!.

ΤΗΘ. Απιστήσουσι Βασιλεῖς γῆς καὶ πάντες οἱ κατηικούντες τὴν οἰκουμένην διτε εἰσελυόθεσι ἔχθροι καὶ ἐκθλίσοντες διὰ τῶν καλπῶν τοῦ θελήματος!.

ΤΩΔ. Βουνοὶ Όμαλῶν καὶ Έρίσου, Κοιλάδες Πυλάρου αἱ ἀκουσταὶ, ἀρὰ Πάτρης ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν!. διτε εἰράσθησε τῶν Καρουσιανοξεδιανῶν, καὶ ἡσπάσθητε ἐν ἀμαρτίᾳ αὐτοῖς!..

ΧΑΦ. Καίγε μόνοι λαϊς, σφῆκες καὶ μυΐας ἐκδύσουσιν μαστούς καὶ θηλάσουσιν σκῆναν θυγατέρες ὑμῶν εἰς ἀνίτον, ὡς στρούθιον ἐν ἐρήμῳ!.

ΔΑΜΕΔ. Κολληθῆτο ἡ γλώσσα θηλαζόντων πρὸς τὸν φρέσυγγα αὐτῶν ἐν δψει!. νῆπια αἰτήσουσιν ἄρτον καὶ διαιτῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς!..

ΜΙΜ. Ινατί Κύριε τὸν θυμόν σου εἰς τὰ ὅχι τῶν νωτιέρων ὑποψηφίων ἐξεκένωσας, καὶ ἀρῆκας αὐτοὺς πινγομένους ἐν ἀρνήσει;..

ΝΟΥΝ. Ινατί, ἐν τῇ δρυγῇ του θυμοῦ σου Κύριε, ἔθηκα; ήτο; εἰς ἐμπαιγμὸν καὶ δινειδισμὸν τῶν Καρουσο-Ευδικενῶν, τῶν καγχαζόντων ἐπὶ τῇ ἐπιτυχείᾳ αὐτῶν;..

ΣΑΜΕΧ. Ἐγχρότασσας ἡμᾶς πικρίαι, ἐμέθυσας ἡμᾶς γυλῆς καὶ ψήφοις ἔξεβαλας ἡμῶν τοὺς ὁδόντας!.

ΑΙΝ. Λίνε! Λίνε! κερπή κλίνασσα ἐν αἰσχει τοὺς πολεμίοις σου! Οὐ μὴ λιμψεῖς ἐπὶ σὲ πλίος ἐλευθερίας εἰς τοὺς αἰῶνας!..

ΦΙ. Εἴτι ὄντων ἡμῶν ἔξελιπον οἱ δρθαλμοὶ ἡμῶν, πιστευσάντων ταῖς ὑποσχέσεσι Ευδικενῶν, καὶ εἰς τὴν βούθησαν ἡμῶν μάταια ἐπιτκοπευσάντων ἡμῶν!.

ΤΣΑΔΗ. Ἔνοικότας τοι εἰπὶ χρόνον πολὺν ὡς χώρα,

καὶ παρήκουσσας τῆς φωνῆς τῆς ἐντολῆς μου! Ικέτευτά σε θερμῶς, καὶ οὐκ εἰσήκουσσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως μου, ἡπειρούσσες καὶ ώτε δὲ γχηθούσσες δινού εἰλογίσθη ἡ κραυγὴ μου ἐπὶ σέ!

ΚΩΦ. Ἐκώρευσας τοις λόγοις Χωρικοῦ τοὺς λόγοις Διαβόλου καὶ ὄψει τῆς ὥρας κλαύση τὸ κρίμα σου!

ΡΗΧΣ. Καὶ ἐγένεν ἡ φωνὴ ἡμῶν ἐπὶ σὲ ωσεὶ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ θν ὁ ἐνωτισάμενος!.

ΧΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὑφραίνον Ήλλάδος θύγατερ, καὶ τοικοῦσσα ἐπὶ τῆς γῆς!.. καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται ποτήριον δὲ εἰ δισσοῦ καὶ μεθυοθήσῃ καὶ ἐπιγέεται!.

ΘΑΥ. Ἐπιληύνθη ἡ ἀνομία σου ὡς χώρα, ξένος προσθήσεις τοῦ ἀποικίσσεις, ἐπισκέψεται Κύριος τὴν ἀδικίαν σου καὶ ἀποκαλύψει ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου!.

ΟΥΦΟΥΝ ΤΟΥΝ ΟΥΦΟΥΝ

Δὲν πρόκειται νὰ ἔξετάσωμεν ἀν τὸ ἐπιφύνημα τοῦτο παράγεται ἐκ τῆς Ἐβραϊκῆς, ἐκ τῆς Χαλδαικῆς ἢ ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς, οὕτε ἔχομεν τὴν ἀποστολικὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν τῶν Λογιοτάτων μας διὰ νὰ τὸ παράβωμεν ἐκ τῆς Ἐλληνικῆς ὁ σκοπός μας εἶναι νὰ ὑποδείξωμεν τὴν χρῆσιν του εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς διάλεκτον, παρατηροῦντες ὅμως πρὸς καθητόχασιν τῶν γλωσσικῶν τύψεων τῆς φιλολογικῆς μας σμικρᾶς συνειδήσεως, διτε τὸ ἐπιφύνημα τοῦτο δὲν εἶναι καὶ τῆς κοινωνάτης χρῆσεως, ἀλλα διδούνται περιστάσεις καθ' ἀεί εἶναι ἐκφραστικώτατον καὶ δὲν δύναται ἀποχρώντως ν' ἀντικατασταθῇ διτε οὐδεμιᾶς ἀλλη; φράσεως, καὶ διτε ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἐκφράσεων ἑκείνων, αἵτινες οὔσαι δώρα ιδιαίτερα καὶ χρακτηριστικοὶ ιδιωτισμοὶ γλώσσης τίνος δὲν δύνανται σῶσαι καὶ ἀκέραιαι νὰ μετενεχθῶσι εἰς ἄλλην. ίδού τινα παραδείγματα.

Η δουλὺ τοῦ δισμοῦ ἐπῆε οὕρουν τοῦν οὕρου!

‘Η ἐκλογά μας ἐπῆγαν οὕρουν τοῦν οὕρου!

Η δουλὺ τοῦ φτωχῶν, ποῦ μὲ τὴ βραχνή μας φωνὴ ἐιστήσαμε εἰς τοὺς έμπόρους, καὶ ποῦ μᾶς ὑποσχεθήκανε πῶς θάνγυοιαστοῦμε ἀσφαλτα, φοβούμαστε μὴν πάχη οὕρουν τοῦν οὕρου!

Πολλοὶ θέλουν νὰ ποῦνε, ὁπῶς ἡ Οἰνουργικὴ Ἐταιρία μας; θέλει πάσι οὕρουν τοῦν οὕρου!

Πολλὰ σχέδια εἰς ταῖς ἐκλογαῖς τοῦν Ἐγγυαρίων Συμβούλων ἐπῆκαν οὕρουν τοῦν οὕρου, δ θεὸς νὰ κάμη νὰ μὴν πᾶνε οὕρουν τοῦν οὕρου καὶ εἰς ἐκείνας τῶν Δημάρχων!.

Τώρα μὲ τὸ νέο Συμβούλιο, δ θέλει παλλητερέψυνε τὰ πράγματα ἡ θέληση μεριῶν ὅλη οὕρουν τοῦν οὕρου!

Η Ἐνωτα μας μὲ τὴν Ήλλάδα, καὶ ποὺ προτείνεται ἀπὸ Σχολιού, πάντα οὕρουν τοῦν οὕρου!

Τώρα οὕρους ἡ Αλκικράτος ἐπιζήστηκε μὲ τὸν Αιολέρδο, δὲν τὸν ἀφίνη ἀν δὲν τὸν κάμη νὰ πάχη οὕρουν τοῦν οὕρου!.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΝΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΠΟΙΟΥ

Νομίζουμεν δτι ἐκ τῶν προεκτεθέντων παραδειγμάτων, ἀρκούντως νὰ ὑπεδείχθῃ ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἔ.νοια τοῦ περὶ οὐ δ λόγος ο ὕ φουν τοῦν ο ὕ φου, περινόμεν ὅθεν τὴν φιλολογικήν μας ταύτην σημειώσιν παρακαλοῦντες τοὺς καθυστερούντες συνδρομητάς μας νὰ μὴ θελήσωσιν ὥστε οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παρελθούσης ἔχαμηνίας μας νὰ πᾶντες ο ὕ φουν τοῦν ο ὕ φου, διὰ νὰ μὴ εὔρεθωμεν εἰς τὴν δεινήν θέσιν να τοὺς ἀφήσωμεν καὶ αὐτοὺς νὰ πᾶντες ο ὕ φουν τοῦν ο ὕ φου!.

А Г Г Е А И А.

¹ Αναγγέλλω εἰς τοὺς Συνδρομητάς μοο καὶ εἰς τοὺς

Καταδρομεῖς μου ὅτι,

« Σχοπεύω νὰ ξαναπιάσω τὸ Λύγνο. »

Εἰς μὲν τοὺς Συνδρομητάς μου λέγω ὅτι, Θέλει τὸν επείλω εἰς δόσους ἀπὸ αὐτούς ἐπληρόσανε τὴν 1ην, ἐξ-
μηνίαν δόσιν δὲν ἐπληρώσανε, ἀς μὴν τὸν προσμένουνε.

Οι δὲ Καταδρομεῖς μου, ἀφοῦ μιὰ φορὰ μ' ἐδοκημάσαντε, καὶ ἔδει πῶς δὲν εἶμαι ξερέξει κακὸ γιὰ τὰ δόντικτους, Θὰ μ' ἀρήσουν' ἐλπίζω τώρα πλέον ἀναπαυένοντε, Άν ἄλλοι νέοι Γαλινότοι θελήσουν τώρα νὰ κερδοσκοπήσουν ἀπάνουμου, τους συμβουλένω νὰ μιλήσουνε πρῶτα μὲ τὸ Λομπάρδο.

Εἰς τὴν δεύτερην τούτην ἔχαμπνίαν θέλει δώσω τοῦ
Αὐγού μου χαραχτῆρα ἡμιπολιτικόν· καὶ τοῦτο θέλει
εἶναι στὴν ἐφημερίδα μου ἐκεῖδ ποῦ τὰ Κάστρα εἶναι
οτές Ἐπιφρύξεις. Η χρεία τῆς ὑπερόσπειτης μού τὸ διορίζει.

Ἐγώ θέλει γράφω ἄφοβα, καθὼς ἄφοβα γράφουσε
καὶ εἰ ἄλλος. Καὶ, ἀγλοιά σ' ἔχεινον ποῦ
μὲ πειράξῃ.

Νὰ ξέρουνε οἱ Γαλιότοι, πᾶς, ἀν ἔσεινοι καὶ μόνον ταὶ ν' ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερία, ἐγὼ τὴν ἀγαπώ μὲ τὰ σωστάμου, καὶ δὲ μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς ἑδαύτη. Νὰ ξέρουνε οἱ Γαλιότοι, πᾶς, σὲ κάθετου; ἀπόπειρα γιὰ νὰ κλείσουν τὸ στόμα τοῦ συνειδητῆς μου, μὲ βάρουνε στὴ στενοχωρία νὰ ταοὺ πετάξω τὴν ὅπαρζή μου στὰ μοῦτρα.

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Πύρις Συντάγη της Αποθήκης του Αιαζέλου-

Ἐψίς, πηγένοντας ἀπάνου στὸ Ψύλομα, εἴρηκε στὸ δρόμο τὰ ἀκόλουθα δύω γράμματα, καὶ σοῦ τὰ στέλνω νάν τα τυπώσῃς, γιατὶ πούπετις, μοῦ φάνεται δὲν 'μποροῦνε νὰ σταθοῦνται καλύτερα ἀπὸ στὴν 'Αποθήκη του Διαβλοῦ.

Κεφαλληνία, 25 Μαρτίου ἔτος Ἐλληνικόν.

Φίλτατοι Ἐπαργυράκοι Σύμβουλοι τῆς Ζεξύνθου.

Συγχωρίσετέμου νὰ εᾶς; θυμόντω μ' ἔλευθερία, καὶ νὰ
εᾶς; εἴπω πῶ; τὰ πάροι-σκρούντατε τὰ πράμψατα.
Συγχωρίω μ' ἐσάς πῶ; ὁ λαὸς εἶναι γάζιδας; μάζ γιὰ

ὅσο γάιδαρό τόνε θέλετε, δυντες τὰ κάμετε πάρα χουτρά, τὰ βλέπει κ' ἔκεινος. Τί διάολο! Εἰκείνη ποῦ ἐκάμετε τώρα ποῦ ἐσημόναν· ἡ ἐκλογές . . . νὰ πάτε λογάται νὰ προτείνετε τοῦ Ἐπάρχου τὴν Ἑνωση, τοῦ Ζάκυνθος μὲ τὴν Ἑλλάδα . . . Βρέ, βρέ, βρέ! !!! Καλέ, δὲ συμβουλεύεστε πρῶτα δυντες θὰ κάνετε ἀπὸ τοῦτα! . . . Μὰ ξέρετε ποῦ τὸ βίζοσπαστικό θὰν τόνε γκρεμίσετε πρὶν τῆς ὥρας του; . . . Μὰ ξέρετε ποῦ ἐδῶ στὴν Κεφαλονιὰ οἱ ἄνθρωποι ἀνανοηθήκανε, καὶ τουού βίζοσπάστες τώρα πλέον τουού στοχαζούνται γιὰ κείνο ποῦ είναι; . . . Είρετε ποῦ κ' ἔτεις αὐτοῦ μ' εὔχειά ποῦ κάνετε δὲ θὰ περάσῃ πολὺ ποῦ ως καὶ στὴ Ζάκυνθο . . . Ω ἀδειλφέ, κάνετε μὲ γνώση τὰ πράμματα, γιατί, ἔγώ βλέπω ποῦ δὲ Κόστμος ἀρκινάει νὰ φωνάξῃ. Αν τὰ πιένετε μὲ οίκονομία, μπορῇ νὰ βιστάξῃ καὶ γιὰ μιὲν ἄλλην ἐκλογὴ ἀκόμη· ἀν τὰ ζακολουθήσετε καθὼς τὰ πιάσετε τώρα υπτερχ, σᾶς δί·ω τὸ λόγομου πῶς μήτε δὲ Λαμπάρδος δὲ μένει.

Γνώση γιὰ τὸ Θεῖο, γνώση! . . .
Καλὴν ἔκβασην στὲ; ἐκλογὲς, καὶ εἴμαι ὁ συνάδελφος

ΕΤΕΣ Συναδελφες.

Ζάκυνθος. Ιη. Ἀπριλίου ३-ος Ελληνικόν.

γιὰ τὴν Ἔνωσην, Οὐαὶ γάρ τὸ γοῦν πολλὰ

τραγούδια. Άν ξέρουμε στη Ζίκυθο, δὲν έμπιλης έτσι. Εσύ νομίζεις πως είν' ακόμη στη Ζίκυθο έτείνος διάζουσπαστισμός όπου η τεχνή έδω κ' εξαγρόν, δύντες έμίσεψες έδω;! Αι, φίλατε, από τότες αλλάζειν' πολὺ τα πράμματα, και διάζουσπαστισμός ως κ' έδω τώρα δὲν είναι πάρι στους υπέροχους χαμάλιδες; . . . γιατί ως κ' οι χαμάλιδες κ' έτείνοι αρχήτανε τώρας ν' αναγνωρίζονται. Κάτι χαμάλιδες την χώρας . . . καί αλλιώς ανόντοι πού στοχάζουνται πως τους κάνουμε τη μή στην Κυδέρητη γιατί Φωνάζουμε περσούτερο από τους ζηλους, ίδιο το κόμμα τους διάζουσπάστων μέσ' στη Ζίκυθο! . . . Και, ως και τοῦτο, δικών τη Βασιλικής, είμαστε υποχρεούμενοι νά κάνωμε τόσα και τόσα . . . Ή αγοράχιμας είναι σε κακή κατάσταση, και διά τόπου πάσχει μά τι νά γένη! Μπορούμε τάχος τές υπέροχες ημέρες νά κακοφυχαστήσουμε τους ανθρώπους; Το ψωμί είναι αἴλιο, ώψη, δὲν τρέπεται. Μά ποιής τους μίλει! οι δασδοι, βρέπεις, ξήνους ψήφοι. . . . Γιαμά! δέ σκαρποπεζάρουνε όλοι; Όλοι; Όλοι, όλοι, όλοι . . . Σέ κάθε ψών θά λείπουνε τρεις και τέσσαρες δύγγες! . . . Τά ξέρουμε όλα' και τοῦτα, και αλλα ακόμη, μά τώρα είναι ή υπέροχες ημέρες, και δέ μπορούμε νάν τους κακοφυχαστήσουμε, ξακλητώς τους γάνουμε κ' έτείνους. Ο διάζουσπαστισμός είς τη Ζίκυθο δέ βρισκέται διόλου χάρισμα· μά γιατροί να σου πάρειν από τόπος τούς βαστάζει με έξοδο που

πραγμάτων. Κάθε παλιό σχούτο τελειώνει σέ στράτοι. Όσο βαστάει άστρη, τόνε χαίρουμενοι· έντες τελειόση... ο Θεός έχει.

Οι Συνάδελφοι Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι. κτλ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ἐψὲ, εἰδα ἔνα δυντρο πολὺ παράξενο. Μοῦ φάνηκε πῶς ήμουνα στοὺς Κορφοὺς, κι' ὅπως ήμουνα συκ μουράχια· ἐκεὶ ἀπάντησα μιὰ περίεργη συνοδεία ἀπάντησα τοὺς δύο ἑντίμους Βουλευτάς, τὸν Παδούβα καὶ τὸ Λομπάρδο, διοῦ ἐπεριπατούσανε καὶ οἱ δύο ἀλαμπράτσανες ἡτανε καὶ οἱ δύο τους πολὺ παράξενα φορεμένοι, τόσο ποὺ στὴν ἀργὴ τους ἐπῆρα γιὰ μασκαράδες. Ἐλπίζω οἱ ἑντίμοι Βουλευταὶ νὰ συμπαθήσουν τὸ δύνειρο. Ἐφορούσανε τσαρούχια καὶ φουστανέλες· τὰ κεφάλια τους ἦτανε στολισμένα μὲ φυλαῖς περικεφαλαῖαις ἀπὸ καρτόνι, καὶ τούταις, πάλε μὲ φτερὰ ἀπὸ γάλλους, ἀπὸ πτηνᾶς, ἀπὸ κῆπνες· εἶχανε μουστάκια πολὺ μακριὰ σὰν Πατριερχάδες, διοῦ τους ἐκρεμόντανε καταγῆς· εἶχανε ταμπάρους πολὺ μαχριούς, διοῦ τους ἐσερνόντανε ἀπὸ δύσιον. Οἱ ταμπάροι ἦτανε καμωμένοι δλοὶ ἀπὸ φύλλατῆς. Νέας ἐποχῆς καὶ τῆς Φωνῆς τοῦ Ἰονίου οἱ Σκυνθιοὶ Βουλευταὶ ἐβαστούσανε ἀπὸ ὑπίσω μὲ σὰ δύο τους χέρια τὸν ταμπάρο τοῦ Λομπάρδου· οἱ Κερκυραῖοι ἐβαστούσανε ἐκείνονε τοῦ Παδούβα· οἱ δύο ἑντίμοι Βουλευταὶ Παδούβας καὶ Λομπάρδος κάπου κάπου, μὲ συμπάθειο, . . . Ὁμπροστὰ ἐπεριπατοῦσε διανομογιάννης· ἐπεριπατοῦσε μὲ τὴν συνειδισμένην του ἀξιοπρέπειαν, μὲ τὸ δισπρό του τὸ καπέλο βαλημένο στραβᾶ, καὶ μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα· στὴ μέση του εἶχε δεμένο ἔνα ταμπούρλο καὶ ἔκραζε τὸν κόσμο· δλα του τὰ κινήματα ἐδέλχτανε δπῆς συναισθάνεται τὴν σεβαρότητα τῆς θέσεώς του. Ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν συνοδεία, ἀλοδουθούσανε μίτι καταδίκη λαὸς καὶ λιτανόπαδα ὄποι ἐχειροκροτούσανε καὶ ἐκάνανε χίλιαις μαραθέγιαις. «Η συνοδεία ἐκίνητε κατὰ τὸ παλάτι· φθάνωντας ἐκεῖ, οἱ δύο ἑντίμοι Βουλευταὶ Παδούβας καὶ Λομπάρδος ἐκάμαν μίχη ἔντονον διεμφανύησαν κατὰ τῆς Προτασίας» δι λαὸς ἀμέσως ἐχειροκρήτητε· δι Ἀνεμογιάννης ἐκείθεως τὸ ταμπούρλο του· δι Παδούβας· ἐσκυψό καὶ εἴπε στὸ αὐτὶ τοῦ Λομπάρδου, «Ἐ Λομπάρδες, πῶς σοῦ φτινεται; . . .» κι' δι Λομπάρδος ἐκάμε Χι χι χι!. Η συνοδεία ἐπέρασε ἀπὸ τὴν σπιανάδα· ἀπὸ τὴν σπιανάδα ἐμπήκε στὴν Calle delle acque· ἀπὸ δύσαις ἐκκλησίαις κι' ἀντὶ ἐδιαβαίναε, οἱ ἑντίμοι Βουλευταὶ ἐσαματούσανε μὲ εὐλόγεια καὶ ἐκάνανε τὸ σταυρὸ τους· δι λαὸς ἀποπίσω ἐχειροκροτοῦσε· τὸ ταμπούρλο τοῦ Ἀνεμογιάννη πάντα ἐδύσλευε· δι Παδούβας· ἐσκυψε καὶ ἐλεγε στὸ αὐτὶ τοῦ Λομπάρδου, «Ἐ Λομπάρδε, πῶς σοῦ φτινεται; . . .» κι' δι Λομπάρδος ἐκάμε Χι χι χι. — δλο μὲ μίχη, ἀνεξήγητο φτινόμενο κι' δποῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸ δικαιολογήσῃ παρὰ μονχάδη ἔνα δύνειρο· ἐπίστανε φωτιὰ σὲ ταμπάρους τὰ φτερὰ δποῦχανε στὰ κεφάλια τους ἔγινηκανε κέρατα· τὸ αὐτὶ τῶν ἑντίμων Βουλευτῶν ἀργυρίνισανε νὰ μεγαλύνουνε· δι Ἀνεμογιάννης μὲ τὸ τα-

μποῦρλο ἐχάθηκε· δι λαὸς, βλέπωντας τέτοια μεταμόρφωσις, ἀρχίνετε νὰ παραζενεῖσται καὶ νὰ φωνάζῃ «Προδόσια!» μεγάλη ἀντάρα καὶ ἀλαλαγμός· φωνεῖς καὶ κατάραις κατὰ τῆς Βουλῆς· λεμονιάς κατὰ τῶν ἑντίμων Βουλευτῶν . . . Ἐγὼ τοὺς ἐλεγα· «Μωροί ἀνθρώποι, πῶς κάνετε ἔτσι; Γιατὶ τὰ βάνετε μὲ τὴ Βουλῆ; Τι φταίεις η Βουλῆ; Τι σᾶς ἐκρεμεῖς η Βουλῆ; Γιατὶ ἔτσι νὰν τηνὲ φορτόνεστε; . . .» Ἐλεινοὶ δὲ μὲ ἀλούχης, καὶ ἐγὼ ἀκολούθησα· «Μὴ ἔσεις; δὲν ἔχετε διάκρισις μὲ ἔσεις; δὲν ἔχετε συνείδησις μὲ ἔσεις; τὴν ἐσταυρώσετε μὲ ἔσεις τὴν ἐπιλατέφετε μὲ ἔσεις; τὴν ἐγανώσετε μὲ ἔσεις; τὴν ἐκάμετε πόρνη, μὰ τὴν ἐκάμετε γαϊδούρα . . . μὰ νυσάφης; μὰ δὲ σᾶς σύνεις; . . .» Ἐκείνοις ἀποκριθήκανε· «Τὴ γεωργία, τὴ βιομηχανία, τὴν παιδεία, τὴν ψρόδο, τὴν εύδαιμονία, τὸ μέλλον μας!» — «Τὴ γεωργία, τὴ βιομηχανία, τὴν παιδεία, τὴν πρόδο, τὴν εύδαιμονία, τὸ μέλλον σας τὸ διάολο ποῦ νὰ σᾶς πάρῃ! Καλὸς, μὲ αὐτὰ τὰ ξύλα κούτσουρα βγαίνετε δέξια καὶ δικαιολογεῖστε; . . .» — Όλα τοῦ κάκου αὐτοῦ δὲν ἀκούανε· ηθελα νὰν τους εἰπῶ νὰ πάρουνε νὰ διαβάσουνε τὴν Νέαν ἐποχῆς καὶ τὴ Φωνὴ τοῦ Ιονίου γιὰ νὰ καταπεισθοῦνε δι' αριθμητικῶν λόγων, μὲ δὲν ἐπρόφετα· δι ἀνεξήγητος αὐτὸς ἐρεθίσμεις εἰχε αὐξῆσει σὲ τρόπο διοῦ ἐσκιάχτηκε καὶ γιὰ μένανε μὴ φώνα καμμιαὶ λεμονιά, καὶ ἔτσι, γιὰ καλὸ δικό μου, καὶ γιὰ δυστυχία τῶν ἑντίμων Βουλευτῶν καὶ τῆς Νέας ἐποχῆς, εξέπνυσα.

ΧΑΡΟΠΟΙΑ ΑΙΓΑΕΙΑ.

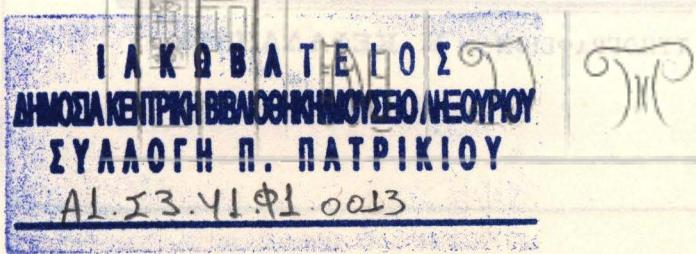
Λέγεται διτὶ τὸ νέον μας Ἐγγύωριον Συμβούλιον, ματθὸν τὴν ἀγενῆ, ἀπότομον καὶ αύθαίρετον σύλληψιν τοῦ εὐγενοῦς Δ.ρ Κατσαΐτη, διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ φιλέληνος Συνταγματάρχου μας, ἐπορεύθη σύσωμον εἰς τὸ Τοποτηρητεῖον καὶ στεντορία τῇ φωνῇ καὶ μὲ Ελληνικὴν παρέρησίαν, ητίσατο Ικανοποίησιν κατὰ τοῦ παρανόμως προσβληθέντος πολίτου. Δυσφαστούμεθα διτὶ δι ἐθνισμός των καὶ τὰ ἀκριψῆ των αἰθήματα ἐπέπρωτο διδ πρώτην φορὰν νὰ προκληθῶσιν ἀπὸ μίαν κατρουλιά!! δπως δήποτε ἐξ αὐτῆς δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν καὶ μεγαλήτερα. Ἐπανερχόμεθα.

ΔΙΝΥΓΜΑ.

Ἔτα, μῆς ἔλεινε καὶ Μοναχός
Ἔτας μῆς ἔμεινε καὶ κερδός Στραβός.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ.»

1970-1971

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΥ